

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.20.492/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Bartal Géza a tanács elnöke
Dr. Cseh Attila előadó bíró
Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Hargitai Emil ügyvéd
(cím2)

Az alperes: alperes1
(cím3)

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos
(cím4)

A per tárgya: Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék
56.Pf.636.094/2022/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság
21.P.88.293/2020/60. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes keresete és az alperes védekezése

[1] A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 118.110 forint és járulékai megfizetésére kártérítés jogcímén a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:142. § és a 6:143. § alapján.

[2] Előadta, hogy az alperessel villamosenergia közszolgáltatási szerződése áll fenn. Állította, hogy a lakóhelyén 2018. november 20-án bekövetkezett üzemzavar elhárításakor az áramszolgáltatói ki- és bekapcsolások túlfeszültséget okoztak, amely az általa nem használt, nem bekapcsolt állapotban lévő Samsung típusú klímaberendezését károsították. A készüléket megjavíttatta, melynek során egy beltéri és két kültéri panel cseréje vált szükségessé. A javítás költsége 118.110 forint volt, melyet számlával igazolt. Érvelése szerint az alperes felelőssége azért áll fenn, mert megállapítható, hogy az áramszolgáltatói ki- és bekapcsolásból eredő túlfeszültség okozta a készülék meghibásodását, ugyanakkor az alperes nem bizonyította, hogy a túlfeszültség ingadozás nem lépte túl az Elosztói Üzletszabályzata 1.7. pontjában megengedett 2,5 kV mértéket, ezért köteles megfizetni a javítási költséget.

[3] Az alperes írásbeli ellenkérelme a kereset elutasítását célozta. Érdemi védekezésében többek között arra hivatkozott, hogy a szakértői bizonyítás eredményeként sem állapítható meg, hogy a túlfeszültség meghaladta volna a 2,5 kV mértéket, továbbá, hogy a készülékhiba az alperesi üzemzavarral ok-okozati összefüggésben keletkezett volna.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy az érvényesített jog alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdés értelmében a felperest terhelte a Ptk. 6:142. § szerinti tények bizonyítása, azonban sem az alperesi szerződésszegés – a túlfeszültség 2,5 kV mértékének túllépése – mint jogellenes magatartás, sem az nem került bizonyításra, hogy a kár az alperesi magatartással okozati összefüggésben keletkezett volna.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján, utalva annak helyes indokaira – Pp. 386. § (4) bekezdés – helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezése és a keresetnek megfelelő új

határozat hozatala iránt. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 265. § (1) bekezdését állította. Érvelése szerint a jogerős ítélet azért sérti a Pp. hivatkozott rendelkezését, mert mindkét bíróság – jogsértő módon – arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bizonyítási érdekre megállapított szabály jelen kártérítési perben is kizárólag a felperesre vonatkozik, tehát kizárólag neki mint károsultnak kell bizonyítania a javításról szóló számla, a javítást végző szakcég szakvéleménye birtokában kára keletkezését. Álláspontja szerint az alperesnek kellett volna bizonyítani, hogy a bekövetkezett kárért nem felelős, azaz a szerződésben meghatározott áramerősség mértéket a javítások során nem lépte túl.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A felülvizsgálatnak a Pp. 408. § (1) bekezdése szerinti értékhatár, továbbá az elsőfokú ítélet azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalva történt helybenhagyása miatti kizártsága okán a felperes külön beadványban felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben kérte, hogy a Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján engedélyezze a felülvizsgálatot.

[8] Arra hivatkozott, hogy az áramszolgáltatással kapcsolatos kártérítési perekben annak kimondása és precedens értékű ítéletbe foglalása szükséges, hogy

a) a javításról szóló számla, valamint a javítást végző szakcég szakvéleményének birtokában az alperes áramszolgáltató cégnek kell bizonyítania a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján a perben, hogy a bekövetkezett kárt nem az ő jogellenes, szerződésszegő magatartása okozta, továbbá

b) az áramszolgáltatónak kell bizonyítania a perben a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján, hogy nem lépte túl a fogyasztóval megkötött szerződésében meghatározott áramerősség-mértéket, amit kizárólag a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. tv. 6. §-ában foglalt, hitelesített mérőóra eredményével bizonyíthat, végül

c) hitelesített mérőóra, illetőleg hitelesített mérőóra által mért áramerősség hiányában az áramszolgáltató köteles megtéríteni az áramszünet miatt a fogyasztónál keletkezett, számlával igazolt kárt a Pp. 265. § (1) bekezdés alapján, mert nem tud eleget tenni az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek.

[9] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjára utalva kifejtette, hogy az alperessel szerződő nagyszámú – milliós nagyságrendű – fogyasztó védelme érdekében különleges súllyal bírna, társadalmi jelentősége lenne, amennyiben a Kúria a fentiek szerinti precedens értékű ítéletet hozna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[11] A Kúria mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem vizsgálata a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásnak elkülönülő, önálló kérelemre induló eljárási szakasza, amelyet csak annak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló érdemi része (Kúria Pfv.VI.20.764/2020/3.).

[12] Az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi kellékeit a Pp. 410. § (2) bekezdése határozza meg. A megsértett jogszabály pontos megjelölése mellett az engedélyezés iránti kérelem tartalma attól függ, hogy a fél az engedélyezést milyen okból kéri [Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont *ca)* - *cd)* alpontok]. Bármelyik tartalmi kellék hiánya a Pp. 410. § (4) bekezdése értelmében önmagában megalapozza a felülvizsgálat engedélyezése iránt előterjesztett kérelem érdemi vizsgálat nélkül történő visszautasítását, illetve kizárja az adott engedélyezési ok érdemi vizsgálhatóságát (Kúria Pfv.VI.20.057/2020/2.). Arra, hogy kizárt felülvizsgálat esetén a kivételes engedélyezés egyes okai mikor teljesülnek, a Kúria az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás, a felek és jogi képviselőik eljárásának megkönnyítése érdekében meghozott, a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott iránymutatást.

[13] Amint arra már a Kúria több határozatában, így például a Pfv.V.21.294/2022/2., Gfv.V.30.561/2022/2., Gfv.V.30.562/2022/2. számú végzéseiben rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok esetén – így a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja tekintetében is – alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (PK vélemény 1. pont indokolása).

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében előterjesztett kérelem további feltétele, hogy a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdéssel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a Bírószági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLIX. törvény (Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is „alkalmazható” irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy a kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében egyértelműen azonosítható módon – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – meg kell jelölnie.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulója abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A felek a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható, figyelemmel például a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására, avagy arra, hogy a jogszabályokban változás következett be, amely kétséges teszi, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadóak lehetnek.

[16] A felperes Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja e két fordulatára alapított engedélyezési kérelem érdemi elbírálását a fentiekre tekintettel kizárta, hogy a felperes eltérő bírói gyakorlatra nem hivatkozott, erre tekintettel nem is jelölt meg azt alátámasztó jogerős vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntéseket és nem hivatkozott olyan, már kialakult és egységes joggyakorlatra sem, amelynek követése a körülmények változására tekintettel már nem

támogatható. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tehát nélkülözi a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont *ca)* alpontja szerinti indokolást.

[17] A Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján abban az esetben engedélyezi, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt indokolt. A felperes felülvizsgálat engedélyezési iránti kérelme ezen ok kapcsán a Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cb)* alpontja szerinti kötelező tartalmi elemeket ugyancsak nem elégíti ki, ugyanis nem jogkérdéseket, hanem a Kúriától várt határozati tartalmat közölt, azt fogalmazta meg, hogy álláspontja szerint milyen tartalmú precedens ítéletet kellene hoznia a Kúriának. A beadvány azon megfogalmazása, hogy az alperessel szerződő nagyszámú fogyasztók védelme érdekében különleges súllyal bírna, társadalmi jelentősége lenne, ha a Kúria a felperes által kívánt tartalmú ítéletet hozna, önmagával („*idem per idem*”) indokolja ezen engedélyezési ok meglétét, így elégtelen hivatkozás. Emellett önmagában a felperes által hivatkozott, alperessel szerződött fogyasztók nagy száma sem indokolja a felülvizsgálat engedélyezését, mert az alperessel szerződéses kapcsolatban álló fogyasztók létszáma nem azonosítható automatikusan az alperes hálózatán bekövetkező áramkimaradások miatt esetlegesen károsultak számával. Erre tekintettel a felperesnek az általánosság szintjét meg nem haladó e hivatkozása sem adhatott alapot a felülvizsgálat engedélyezésére.

[18] Megjegyzi továbbá a Kúria, hogy önmagában a fél részére értelmezést igénylő kérdések felvetése nem alapozhatja meg a jogerős határozat jogereje feloldásának lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.I.20.834/2019/2., Pfv.V.21.343/2022/2.)

[19] A Kúria általánosságban is hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálat engedélyezése nem pusztán annak a lehetőségét teremtheti meg a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára, hogy az egyedi ügyében sérelmezett esetleges téves ítéleti döntés érdemben vizsgálható, és ezáltal a jogsérelem orvosolható legyen. Az engedélyezés lehetőségével – a Pp-ben részletesen szabályozott esetek fennálltakor – a felvetett elvi jelentőségű jogkérdésekben történő egységes jogértelmezés, ezáltal a kiszámítható, egységes ítélkezés, ezen keresztül pedig a jogbiztonság biztosítása a jogintézmény célja azokban az ügyekben, amelyek a Pp. hatályos rendelkezései okán a felülvizsgálat kizártsága miatt egyébként nem juthatnak el a Kúria elé, így ezen ügyek tekintetében nem tudna érvényesülni a Kúria Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységesítő funkciója. Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben nem elegendő a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát bemutatni, azt kell előadni, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatát a Pp. 409. § (2)-(3) bekezdésében megjelölt ok/okok miért indokolják. A Kúria az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét ugyanis nem vizsgálja. Kizárólag az engedélyezést követő felülvizsgálati eljárás tárgyát képezi az, hogy a jogerős határozat valóban sérti-e a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket. (Kúria Pfv.V.21.343/2022/2.)

[20] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva megtagadta.

[21] A felperes kizárólag a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem után fizette meg az illetéket, melyet a megtagadásra tekintettel viselnie kell.

[22] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[23] Valamennyi engedélyezési ok esetén alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze; ez nem azonos a fél által az adott ügyben elérni kívánt tartalmat hordozó kérdések megfogalmazásával.

Az alkalmazott jogszabályok

[24] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés a), b) pont, (3) bekezdés, 411. § (1) bekezdés

Budapest, 2023. június 7.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró